

تروریست ها به بهار ۲ ساله، میلینای ۳ ساله و آنیلای ۸ ساله هم رحم نکردند

نور ۱۳ بهار علیه مزدوری و شقاوت

سرمقاله

محسوب می شود. ارباب منطقه ای منافقین صدام بود و ارباب منطقه ای تروریسم آشوب های اخیر هم مسئولان دولت عبّری و کارفرمای اصلی هر دو پروژه هم مسئولان کاخ سفید.
 در چنین بستری بهتر مشخص می شود چرا وجود سراسر قساوت و ناپاک این پلیدان حتی در برابر بهار و ملینا و الینا هم به تردید و عرشه نمی افتد. بهار و ملینا و الینا دختران ایرانند. دخترانی از چند گوشه ایران زمین که پاکی و معصومیت آنها حالا عمق خباثت و پلیدی این جنایت پیشگان و وطن فروش را در اعماق تاریخ بازتاب خواهد داد. در تاریخ خواهند نوشت جنایت پیشه مزدور برای خوشایند کودک آزاران جزیره اپستین ۱۱ هزار کیلومتر این سوتر در سرزمین مادری دست خود را به خون دختر بچه هایی آلوده کردند که مجموع بهارهایی که تجربه کرده بودند ۱۳ بود. ■

اگر بند نافِ رجم اجنبی از آنها قطع شود هیچ توان و توش و بنیه ای حق برای حیات نباتی هم ندارند. هم دستگاه بدنام دهه شصتی منافقین اینگونه بود هم تروریسم مدل ۱۴۰۴ شمسی فعلی. تروریسمی که هرچند در ظاهر، نقاب حاکمان واداده پیش از انقلاب اسلامی را بر چهره دارد اما در باطن همان ماهیت بدنام و خبیث صهیونیستی و آمریکایی است که پیش از این هم سفلگان بیچاره وطن فروش را ابزار خیمه شب بازی خویش ساخته بود.

شباهت دیگر هر دو مدل کارکردی است که در راستای تجزیه تمامیت ارضی ایران دارند. هر دو مدل هرچند نقاب اپوزیسیون بر چهره داشتند و دارند اما کارکرد ساختاری هر دو در جهت تکه تکه کردن ایران و تبدیل ایران یکپارچه به چند دولت -ملت کوچکتر است؛ چیزی که رویای چند دهه رژیم صهیونی

این تروریسم شباهت بسیاری با دیگر نمونه ایرانی خود در سال های دهه شصت دارد؛ سازمان جهنمی منافقین! ساز و کار تروریستی آشوب های اخیر ایران هرچند لعبایی از اپوزیسیون بر چهره داشت اما از دو جهت بسیار شبیه به سازمان بدنام منافقین است. شباهت نخست همین ماشین کشتار انسانی و شهروندی و اسلحه و چاقو و قمه کشیدن بر هموطن است. ماشین کشتاری که در میدان نه تنها به نیروهای نظامی و حافظ امنیت و نه تنها به شهروندان عادی بلکه حتی به بهار دو ساله و ملینای سه ساله و آنیلای هشت ساله هم رحم نمی کند. کسب و کارش کشتار است و اضافه کردن به اعداد قربانیان، تا در ادامه، این اعداد به کار خوراک تبلیغاتی و پروپاگاندا ی شیطانی دشمن آیند.
 جالب آنکه هر دو الگو هم با حمایت اجنبی زنده اند. حکم چنین نامشروع خائی را دارند که

سیزده سال؛ فقط سیزده سال! این یک عدد نیست. مفاهیم به اعداد جان می دهند و آنها را معنادار می کنند. این چنین است که یک عدد ممکن است وزن کم یا زیادی پیدا کند. سیزده این سطور هم از این قاعده مستثنی نیست. مجموع عمر و بهارهایی است که سه دختر بچه شهید ایرانی در عمر کوتاهشان تجربه کرده بودند. بهار دو ساله از نیشابور، ملینا سه ساله از کرمانشاه و آنیلا هشت ساله از اصفهان! تروریسم مزدوری که رگ حیاتش به سرویس های امنیتی خارج ایران بند است اثبات کرد هیچ حد و مرزی برای شقاوت، خباثت و مزدوری قائل نیست.

تروریسمی بی مایه و بی ریشه که نطفه اش نه حتی بر مبنای جریزه شخصی بلکه بر مبنای مزدوری برای اجنبی شکل گرفته. ماهیت این تروریست های ایرانی نما، مزدوری برای اجنبی است.

(۴۹) الله اکبر! این صدای ملت قهرمان ایران است.

من یک زن ایرانی هستم. افتخار می کنم که ایرانی هستم و مسلمان. افتخارم این است که رهبرم سید علی است. از نیروهای مسلح تشکر می کنم. دعای ما

سلام
 زن مسلمان
 زن مسلمان

فرزند ایران

بابای قهرمان من

محمد ایلینا دست امیرعباس را محکم گرفته بود؛ پدرشان از او خواسته بود مراقب برادرش باشد. فضای پادگان سنگین بود، مارش نظامی پخش شد و چند تابوت با احترام وارد شدند. صدای مردی از میان افسران بلند شد، بغضش را فرو می داد و گفت: «شهید ارتش پرافتخار ایران، شهید سعید رنجبر متولد پنجم آذر ۱۳۶۹، کرمانشاه...» امیرعباس با تعجب پرسید: «اسم بابا رو گفت؟» مادر چادر را روی صورتش کشیده بود. مرد ادامه داد: «فارغ التحصیل ممتاز دانشگاه افسری امام علی»، فرمانده نمونه یگان ها، مدیر گردان ۱۲۵ که با تلاشش نظم و ایمنی را به یگان بازگرداند.» صدایش شکست و جمعیت با گریه اش همراه شد. محمد ایلینا نگاهش را به تابوت دوخت، ایستاده در میان سکوت سنگین احترام. یکی از هم زمان پدرش پشت میکروفون رفت و از روز شهادت پدرش گفت از ۳۱ خرداد ۱۴۰۴ در نفت شهر.

- با اینکه مرخصی داشت اما برگشت. وقتی به اعتراض ازش خواستم که برگردد گفت: «من برای شهادت آماده ام.» صدای گریه ها بلندتر شد. امیرعباس سینه اش را جلوداده بود. به پدرش افتخار میکرد. محمد ایلینا دستش را محکم تر گرفت و زمزمه کرد: «بابای من به قهرمانه.» (۴۹) جمعه جوادی

قاب

ابلاغ سلام و خداقوت فرمانده کل قوا
 به جانبازان امنیت

رئیس ستاد کل نیروهای مسلح به نمایندگی از رهبر معظم انقلاب اسلامی از مجروحان حافظ امنیت در جنگ تروریستی ۱۸ و ۱۹ دی عیادت کرد. امیر سرلشکر موسوی سلام و خداقوت فرمانده کل قوا را خدمت این مجروحان و خانواده آنها ابلاغ کرد.

عکس: صدا و سیما

بازی خوانی

توطئه سکوت

امروز یکی از ابزارهای جنگ نرم در میان دشمن و در میان بعضی از افراد ناباب یا غافل، عبارت است از سکوت گذاشتن آورده ها و داشته ها و توانایی های این ملت؛ انکار توانایی های این ملت. ملت، ملت بزرگی است، کار هم میتواند بکند و دارد میکند؛ امروز دارد کار میکند. اگر ملتی از داشته های خود غافل بشود، توانایی های خود را نبیند، پیشرفتهای خود را باور نکند، تحقیر خواهد شد؛ وقتی تحقیر شد، خود را حقیر دید، آماده ی تسلیم در مقابل دشمن خواهد شد؛ این ترفندی است که دشمنان دارند دنبالش میکنند و انجام میدهند. جوان نخبه ی امروز، در دانشهای مختلف، در هوافضا، در زیست فتاوری، در درمان، در نانو، در ساخت موشک، در صنایع نظامی، چشم دنیا را متحیر کرده، آن هم در وقت تحریم. در صنایع دفاعی، در شیوه های درمان، امروز کارهای بزرگ دارد انجام میگیرد؛ اینها را دشمن پنهان میکند، بعضی ها هم متأسفانه در داخل اینها را پنهان میکنند. در داخل، متأسفانه بعضی پنهان میکنند این پیشرفتها را، این کارهای بزرگ را، به مردم اطلاع رسانی نمیکند. کارهای بزرگی در کشور دارد انجام میگیرد، کشور دارد پیش میروند. (۴۹) رهبر انقلاب . ۱۳/۱۰/۱۴۰۴